

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-08055/2015-ERU

V Ostravě dne 22. prosince 2016

Č. j. 08055-52/2015-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), a ust. § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení sp. zn. KO-08055/2015-ERU zahájeném dne 11. září 2015 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, společností **ČEZ Energetické služby, s.r.o.**, se sídlem Ostrava – Vítkovice, Výstavní 1144/103, PSČ 703 00, IČO: 27804721, zastoupeným advokátem Mgr. Tadeuszem Zientkem, ev. č. ČAK 11385, se sídlem Ostrava, Stodolní 31, PSČ 702 00, na základě plné moci ze dne 21. listopadu 2016, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění účinném do 31. prosince 2012 (dále jen „zákon o cenách“), rozhodl takto

takto:

- I. Rozkladu účastníka řízení ze dne ze dne 29. listopadu 2016, č. j. 08055-45/2015-ERU, ve znění jeho doplnění ze dne 6. prosince 2016, č. j. 08055-47/2015-ERU, podanému proti všem výrokům rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 14. listopadu 2016, č. j. 08055-43/2015-ERU, se v plném rozsahu vyhovuje a rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 14. listopadu 2016, č. j. 08055-43/2015-ERU, se podle ust. § 87 správního řádu zrušuje.**
- II. Správní řízení vedené pod sp. zn. KO-08055/2015-ERU zahájené dne 11. září 2015 z moci úřední podle ust. § 46 správního řádu s účastníkem řízení – společností ČEZ Energetické služby, s.r.o., se sídlem Ostrava – Vítkovice, Výstavní 1144/103, PSČ 706 02, IČO: 27804721, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, se podle ust. § 66 odst. 2 správního řádu ve spojení s ust. 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., přestupkový zákon, ve znění pozdějších předpisů, zastavuje.**

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 11. září 2015 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly zahájené dne 29. října 2013 podle ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, v tehdy platném znění.

II. Kontrolní zjištění, popis skutkového stavu

Předmětem kontroly bylo zjištění, zda účastník řízení v roce 2011 v cenové lokalitě „Mohelnice“ neporušil cenové předpisy tím, že sjednal nebo požadoval cenu tepelné energie, jejíž výše nebo kalkulace nebyla v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 zákona o cenách.

V rámci kontroly bylo zjištěno, že účastník řízení podniká na území města Mohelnice v oblasti výroby a rozvodu tepelné energie na základě udělené licence č. 310705616 s předmětem podnikání výroba tepelné energie a licence č. 320705615 s předmětem podnikání rozvod tepelné energie.

V roce 2011 účastník řízení dodal množství tepelné energie v cenové lokalitě „Mohelnice“ celkem ve výši [REDAKCE] GJ a výsledná cena tepelné energie byla ve výši [REDAKCE] Kč/GJ bez DPH (ve výši [REDAKCE] Kč/GJ včetně snížené sazby daně z přidané hodnoty 10 %).

Účastník řízení zahrnul do položky „Odpisy“ v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2011 odpisy celkem ve výši [REDAKCE] Kč. Účastník řízení předložil odpisový plán majetku pro výrobu a rozvod tepelné energie s názvem „[REDAKCE]“ pro rok 2011, který je v jeho vlastnictví, což vyplývá i z dokumentu „[REDAKCE]“. Z těchto podkladů bylo kontrolními pracovníky v rámci kontroly Úřadu zjištěno, že stanovené doby pro odpisování některého majetku neodpovídají obvyklé době použitelnosti.

Kontrolní pracovníci si proto od účastníka řízení vyžádali karty majetku zařazeného do majetku pro výrobu a rozvod tepelné energie pod názvem:

- „[REDAKCE]“
- „[REDAKCE]“
- „[REDAKCE]“
- „[REDAKCE]“
- „[REDAKCE]“
- „[REDAKCE]“
- „[REDAKCE]“
- „[REDAKCE]“

Účastník řízení předložil karty výše uvedeného majetku, kde jsou uvedeny údaje o zařazení tohoto majetku do užívání, počátku odpisování a době životnosti majetku. Účastník řízení dále předložil odpisový plán „[REDAKCE]“ s uvedením pořizovací a zůstatkové ceny, data aktivace, data počátku odpisování, životnosti majetku a výše odpisů od počátku odpisování, a také dokument „[REDAKCE]“, včetně kopie vnitropodnikové směrnice týkající se odpisování majetku.

Účastník řízení v dokumentu „[REDAKCE]“ uvedl, že „[REDAKCE]“

[REDAKCE] „[REDAKCE]“. V článku [REDAKCE] vnitropodnikové směrnice je uvedeno, že [REDAKCE]

[REDACTED]
Kontrolní pracovníci výši odpisů prověřili a zjistili, že účastník řízení uplatňuje odpisy účetní, neboť výše odpisů neodpovídá odpisům daňovým ve smyslu zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daních z příjmů“).

Dobu odpisování majetku pod označením „[REDACTED]“

[REDACTED] účastník řízení stanovil na dobu [REDACTED] let.

Úřad v rámci kontroly zjistil, že doba odpisování výše uvedeného majetku stanovená účastníkem řízení neodpovídá minimální obvyklé době použitelnosti majetku pro výrobu a rozvod tepelné energie, tj. dle kontrolních pracovníků neodpovídá povoleným odpisům v ceně tepelné energie podle bodu (2.2.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí Úřadu č. 1/2010 ze dne 11. října 2010, k cenám tepelné energie (dále jen „cenové rozhodnutí č. 1/2010“), neboť povolenými odpisy v ceně tepelné energie jsou účetní odpisy provozovaného majetku pro výrobu a rozvod tepelné energie podle zákona o účetnictví, tzn., že doba odpisování musí odpovídat dlouhodobě obvyklé použitelnosti daného majetku.

V rámci kontroly Úřadu byl dne 25. července 2014 vydán Protokol č. K017114, č. j. 12849-20/2013-ERU, se kterým byl účastník řízení prokazatelně seznámen dne 11. srpna 2014. V kontrolním zjištění výše uvedeného protokolu bylo uvedeno, že účastník řízení při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2011 v cenové lokalitě „Mohelnice“ a při jejím následném vyúčtování nedodržel zákon o cenách tím, že vyúčtoval cenu tepelné energie za rok 2011, jejíž výše nebo kalkulace nebyla v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 zákona o cenách, resp. porušil bod (1.1) cenového rozhodnutí č. 1/2010, tím, že do ceny tepelné energie promítl náklady, které nelze uznat jako ekonomicky oprávněné, a to v položce „Odpisy“, kde neoprávněně zahrnul odpisy o 595 344 Kč bez DPH vyšší, než by odpovídalo účetním odpisům odpovídajícím době použitelnosti příslušného majetku.

Dne 21. srpna 2014 byly Úřadu doručeny námitky účastníka řízení proti výše uvedenému protokolu. Účastník řízení zejména namítal, že kontrolní orgán aplikoval nesprávně cenové rozhodnutí č. 1/2010, jelikož správně mělo být aplikováno cenové rozhodnutí Úřadu č. 7/2008, které bylo účinné v době pořízení posuzovaného majetku a začátku jeho odpisování (listopad 2009, březen 2010). Účastník řízení sdělil, že postupoval v případě odpisů podle metodiky odpisů stanovené jednotně pro všechny společnosti Skupiny ČEZ, jakož i z praxe nastavené doby životnosti majetku s ohledem na dobu a intenzitu využití, kde odpisování majetku je prováděno na základě sestaveného odpisového plánu, přičemž konkrétně u posuzovaného majetku postupoval v souladu s tehdy účinným bodem (2.2.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 7/2008, podle něhož byly povolenými odpisy účetní, přičemž doba odpisování odpovídala dlouhodobě obvyklé použitelnosti daného majetku, v odůvodněných případech minimálně však době odpisování podle zákona o daních z příjmů. Účastník řízení také rozporoval použitelnost bodu (2.2.2) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 1/2010, který stanoví dobu odpisování teplovodních, horkovodních a parních kotlů, uvedených do užívání po nabytí účinnosti tohoto rozhodnutí, minimálně na 15 let, a to s ohledem na skutečnost, že majetek účastníka řízení byl uveden do provozu před nabytím účinnosti cenového rozhodnutí č. 1/2010. Účastník řízení pak odkázal na bod (2.2.4) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 1/2010, kde je uveden odkaz na použití cenových

rozhodnutí účinných do nabytí účinnosti tohoto cenového rozhodnutí v případě, že se jedná o majetek dodavatelem k 31. prosinci 2010 již odpisovaný.

Dne 12. září 2014 pak bylo vydáno rozhodnutí o námitkách kontrolované osoby, č. j. 12849-23/2013-ERU, kterým nebylo podaným námitkám vyhověno a kterým byl závěr kontrolního zjištění potvrzen.

III. Průběh správního řízení na I. stupni, rozklad účastníka řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole zahájil Úřad po vyhodnocení všech uvedených skutečností podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Dne 10. září 2015 zaslal správní orgán účastníkovi řízení oznámení o zahájení správního řízení č. j. 08055-1/2015-ERU, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 11. září 2015 a ve kterém byl účastník řízení poučen o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu.

Dne 10. září 2015 převzal správní orgán do správního spisu kontrolní spis sp. zn. 12849/2013-ERU, o čemž vyhotovil záznam o vložení do spisu č. j. 08055-3/2015-ERU.

Dne 22. září 2015 bylo účastníkovi řízení zasláno vyrozumění č. j. 08055-4/2015-ERU o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí a o možnosti doložit majetkové poměry, v němž účastníkovi řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu poskytl lhůtu k případnému vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Účastník řízení se k věci nevyjádřil.

Dne 8. prosince 2015 vydal Úřad rozhodnutí č. j. 08055-5/2015-ERU, kterým ve výroku I. uznal účastníka řízení vinným ze spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2011 v cenové lokalitě „Mohelnice“ uplatnil v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2011 a následně též vyúčtoval náklady, které nelze uznat jako ekonomicky oprávněné dle bodu (1.2) cenového rozhodnutí č. 1/2010, a to v položce „Odpisy“, kde zahrnul neoprávněné odpisy ve výši 595 344 Kč bez DPH, když postupoval v rozporu s bodem (2.2.4) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 1/2010 ve spojení s bodem (2.2.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 7/2008 ze dne 2. září 2008, k cenám tepelné energie, se zapracovanými změnami provedenými cenovým rozhodnutím č. 12/2008 a 3/2009. Výrokem II. výše uvedeného rozhodnutí bylo účastníkovi řízení uloženo opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu, výrokem III. výše uvedeného rozhodnutí byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 595 344 Kč a výrokem IV. výše uvedeného rozhodnutí byla účastníkovi řízení uložena povinnost úhrady nákladů řízení.

Dne 23. prosince 2015 byl Úřadu doručen prostřednictvím datové schránky a dne 28. prosince 2015 prostřednictvím pošty rozklad účastníka řízení proti rozhodnutí Úřadu ze dne 8. prosince 2015, č. j. 08055-5/2015-ERU (dále jen „napadené rozhodnutí č. 1“). Účastník řízení v podaném rozkladu namítal rozpor napadeného rozhodnutí č. 1 s právními předpisy z důvodu jeho nezákonnosti, nesprávnosti a nepřezkoumatelnosti, dále napadal vnitřní rozpornost a nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí. Účastník řízení uvedl, že Úřad neprokázal v rámci posuzování odpisů zahrnutých do ceny tepelné energie délku obvyklé použitelnosti předmětného majetku, kterou se snažil odůvodnit skutečnostmi, které nejsou pro danou věc relevantní. Úřad podle názoru účastníka řízení argumentoval nesprávným

cenovým rozhodnutím, když nevezal v potaz možnost zahrnutí daňových odpisů do ceny tepelné energie podle cenového rozhodnutí č. 7/2008, dále argumentoval Českým účetním standardem, který pro účastníka řízení není závazný.

Úřad podle názoru účastníka řízení dále nezohlednil skutečnost, že se v případě odpisů posuzovaného majetku jednalo o majetek odlišného typu, který má odlišný způsob užívání. Účastník řízení rozporoval též závěry učiněné z informací výrobce kotlů Viessmann, neboť není uvedeno, jak tyto informace správní orgán získal, při posuzování doby použitelnosti není možno tuto posuzovat v závislosti na existenci záruky, která je smluvním institutem. Účastník řízení dále odkazuje na dobu sjednání nájmu ve vztahu k tepelnému zařízení, přičemž argumentuje zájmem na návratnosti investovaných prostředků za dobu trvání této smlouvy. V tomto ohledu namítá nejednoznačnost výkladu bodu (2.2.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 7/2008, který by měl být aplikován v souladu se zásadou *in dubio pro reo*.

Účastník řízení dále napadl výrok týkající se opatření k nápravě, který považuje za neurčitý a ukládající povinnost nad rámec zákona, přičemž uvedený výrok dle jeho názoru v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu nebyl řádně odůvodněn. Dále rozporuje závěry Úřadu týkající se délky protiprávního jednání, které je zaměňováno s trváním protiprávních následků. Z výše uvedených důvodů účastník řízení navrhl, aby předsedkyně Úřadu napadené rozhodnutí č. 1 zrušila a věc vrátila k novému projednání.

IV. Správní řízení na II. stupni

Rozhodnutím o rozkladu ze dne 15. února 2016, č. j. 08055-10/2015-ERU (dále též „rozhodnutí o rozkladu“), bylo napadené rozhodnutí č. 1 správního orgánu I. stupně zrušeno a věc vrácena prvostupňovému správnímu orgánu k novému projednání. Rozhodnutí o rozkladu bylo účastníkovi řízení doručeno dne 18. února 2016.

V rozhodnutí o rozkladu bylo shrnuto, že správní orgán I. stupně postupoval správně, pokud ohledně posouzení odpisů majetku účastníkem řízení k 31. prosinci 2010 již odpisovanému (pořízenému v letech 2009 a 2010) postupoval dle bodu (2.2.4) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 1/2010 a aplikoval cenové rozhodnutí č. 7/2008 ze dne 2. září 2008, k cenám tepelné energie, se zapracovanými změnami provedenými cenovým rozhodnutím č. 12/2008 a 3/2009.

Podle bodu (2.2.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 7/2008 ze dne 2. září 2008, k cenám tepelné energie, se zapracovanými změnami provedenými cenovým rozhodnutím č. 12/2008 a 3/2009, jsou povolenými odpisy v ceně tepelné energie účetní odpisy provozovaného majetku pro výrobu a rozvod tepelné energie podle zvláštního právního předpisu (pozn. zákon o účetnictví), přičemž doba odpisování odpovídá dlouhodobě obvyklé použitelnosti daného majetku, v odůvodněných případech minimálně však době odpisování podle zvláštního právního předpisu (pozn. zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů).

Výše uvedená právní úprava, z níž je nutno při posuzování věci vycházet, se liší od cenového rozhodnutí č. 1/2010 především v tom, že nestanoví vyšší tzv. regulačních odpisů, tj. maximální výše účetních odpisů majetku, kterou lze oprávněně zahrnout do ceny tepelné energie. Výši účetních odpisů, které lze jako náklady promítnout do ceny tepelné energie, stanovilo cenové rozhodnutí č. 7/2008 ze dne 2. září 2008, k cenám tepelné energie, se zapracovanými změnami provedenými cenovým rozhodnutím č. 12/2008 a 3/2009, pouze

obecně jako odpisy podle zákona o účetnictví. Zákon o účetnictví nicméně nestanoví délku odpisování hmotného majetku, tudíž na základě něho nelze odpovídající výši účetních odpisů přesně určit. Uvedené ustanovení cenového rozhodnutí lze tedy vyložit tak, že v případě „odpisů podle zákona o účetnictví“ se jedná o odpisy, jejichž výše, resp. doba odpisování, je stanovena v souladu se zásadami stanovenými zákonem o účetnictví. Ve výše uvedeném se tedy správní orgán II. stupně ztotožnil se závěry učiněnými v napadeném rozhodnutí.

Právní úprava zákona o účetnictví je však dle rozhodnutí o rozkladu relativně neurčitá, tj. stanoví pouze určité obecné principy odpisování, nikoliv však konkrétní postup při účetním odpisování.

Z výše uvedeného dle rozhodnutí o rozkladu plyne, že pokud je v ceně tepelné energie posuzováno zahrnutí nákladů formou odpisů majetku nabytého do užívání před rokem 2011 musí správní orgán nutně učinit racionální úvahu, jejímž předmětem je, zda doba odpisování tohoto majetku odpovídá době jeho obvyklé použitelnosti. Takové posouzení musí být prosto svévole, je proto především nutno racionálním a přezkoumatelným způsobem odůvodnit závěry ohledně obvyklé použitelnosti majetku, v daném případě nestačí pouze konstatovat, že má správní orgán na věc jiný názor než účastník řízení.

Správní orgán II. stupně na rozdíl od prvostupňového správního orgánu vyhodnotil, že Český účetní standard č. 708 není ve vztahu k účastníkovi řízení nejen závazný (neboť české účetní standardy nepředstavují závazné normy práva), ale nepředstavuje pro účastníka řízení ani doporučený metodický postup, podle něhož by měl účetnictví v souladu se zákonem vést. Účastník řízení totiž vede účetnictví podle jiného právního předpisu, a to vyhlášky č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a účetní standardy se tedy přímo na něj nevztahují. To lze ostatně zjistit i z výroku audítora ve vztahu k účetní závěrce za kontrolovaný rok 2011 zveřejněné v obchodním rejstříku, který uvedl, že účetní závěrka účastníka řízení ve všech významných souvislostech věrně a poctivě zobrazuje aktiva, pasiva, finanční situaci a hospodářské výsledky účastníka řízení „v souladu s účetními předpisy platnými v České republice“, tj. nikoliv v souladu s účetními předpisy a účetními standardy. Dle rozhodnutí o rozkladu tedy vycházet při posuzování jednání účastníka řízení nikoliv ze zjištěných skutečností, ale z pro něj žádným způsobem nezávazných standardů, není dostačující pro prokázání spáchání správního deliktu.

I v teoretickém případě, že by účastník řízení byl povinen postupovat v souladu s Českými účetními standardy, nebylo by dle rozhodnutí o rozkladu možno daný závěr o nesprávném účetním odpisování učinit bez dalšího, neboť i tak by bylo nutno hodnotit konkrétní podmínky užívání daného majetku účastníkem řízení ve vztahu k době odpisování určené jako standardní (která u příslušného majetku činí 20 let, což však již není životnost, jíž by každý kotel musel reálně dosáhnout).

Orgán II. stupně rovněž odmítl (byť nepřímou) aplikaci dob odpisování v cenovém rozhodnutí č. 1/2010, které stanoví v bodě (2.2.2) přílohy č. 1 doby odpisování majetku (pro kotle konkrétně dobu odpisování 15 let), jak bylo učiněno v napadeném rozhodnutí č. 1, jelikož toto cenové rozhodnutí se pro daný majetek výslovně neuplatní a stanovenou dobu odpisování pro účely regulace ve vztahu k tomuto majetku nelze aplikovat. Odkaz na toto cenové rozhodnutí je tedy možno chápat nanejvýš jako ilustrativní, sám o sobě však není dle rozhodnutí o rozkladu skutečností, o níž by bylo možno opírat výrok rozhodnutí o správním deliktu.

Co se týče zjišťování a hodnocení správného způsobu odpisování předmětných aktiv co do jeho délky provedené v napadeném rozhodnutí, správní orgán II. stupně jej také zpochybnil.

V rozhodnutí o rozkladu tak bylo shrnuto, že argumentace prvostupňového správního orgánu v napadeném rozhodnutí č. 1 ohledně odůvodnění délky použitelnosti posuzovaného majetku nebyla dostatečná. Z tohoto důvodu nebyl dle rozhodnutí o rozkladu skutkový stav spolehlivě zjištěn ani prokázán a napadené rozhodnutí tedy bylo vydáno v rozporu s ust. § 3 správního řádu, a proto bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena k novému projednání.

V. Nové projednání správním orgánem I. stupně po vrácení věci, popis skutkového stavu

Dne 30. března 2016 Úřad zaslal účastníkovi řízení přípis označený jako Výzva k doložení doplňujících podkladů ze dne 29. března 2016, č. j. 08055-11/2015-ERU, jehož prostřednictvím účastníka řízení informoval o novém projednání věci a současně jej vyzval k předložení doplňujících podkladů, a to technických dat k posuzovanému majetku.

Účastník řízení Úřadu dne 12. dubna 2016 předložil požadované podklady, a to revizní knihy posuzovaného majetku, v níž lze vyčíst zejména tato technická data k posuzovanému majetku (typ konstrukce, výkon, způsob použití aj.):

Ve správním řízení sp. zn. KO-08055/2015-ERU bylo zjištěno, že účastník řízení podniká na území města Mohelnice v oblasti výroby a rozvodu tepelné energie na základě udělené licence č. 310705616 na výrobu tepelné energie a licence č. 320705615 na rozvod tepelné energie.

Účastník řízení zahrnul do položky „Odpisy“ v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2011 odpisy celkem ve výši [redacted]. Tato částka tedy byla mimo jiné zahrnuta v cenách tepelné energie za rok 2011 vyúčtovaných tehdejšími odběrateli tepelné energie účastníka řízení.

V Tabulce č. 1 jsou uvedeny odpisy uplatňované účastníkem řízení (doba odpisování a výše odpisu) ve vztahu k majetku, jehož účastníkem řízení nastavené doby odpisování byly předmětem kontrolní nálezu sp. zn. 12849/2013-ERU a tohoto správního řízení.

Tabulka č. 1 – odpisy uplatňované účastníkem řízení

Majetek pro výrobu a rozvod TE	Pořizovací cena [Kč]	Počátek odpisů	Počet let odpisování dle účastníka řízení	Odpis v r. 2011 [Kč]
[redacted]	[redacted]	[redacted]	1	[redacted]
[redacted]	[redacted]	[redacted]	1	[redacted]
[redacted]	[redacted]	[redacted]	1	[redacted]

[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]

Účastník řízení tedy v roce 2011 uplatnil odpisy ve vztahu ke [REDACTED]

Úřad v návaznosti na doporučení druhostupňového orgánu provedl při novém projednání věci telefonické oslovení výrobců a dodavatelů kotlů v České republice za účelem zjištění obvyklé doby použitelnosti posuzovaného majetku, a to konkrétně následujících subjektů:

- Viessmann, spol. s r.o., Obchodní zastoupení v ČR, Plzeňská 189,252 19 Chrást'any,
- Bosch Termotechnika, s.r.o. (dříve LOOS International) Průmyslová 372/1,108 00 Praha 10,
- Bosch Termotechnika, s.r.o., Obchodní divize Dakon, Průmyslová 372/1,108 00 Praha 10,
- Bosch Termotechnika, s.r.o., Obchodní divize Buderus, Průmyslová 37211,10800 Praha 10,
- Viadrus a. s., Bezručova 300, 735 81 Bohumín,
- Protherm obchodní zastoupení pro ČR - Vaillant Group Czech s.r.o., Plzeňská 188, 252 19 Chrást'any,
- Thermona, spol. s.r.o., Stará osada 258, 664 84 Zastávka,
- Vaillant Group Czech S.[O., Plzeňská 188, 252 19 Chrást'any,
- ECO-SERVICE, s.r.o., Masarykova 126,696 15 Čejkovice,
- První brněnská strojírna, a.s., Olomoucká 3419/9, 618 00 Brno,
- Wolf Česká republika s.r.o., Rybnická 477/92, Nový Lískovec, 634 00 Brno,
- TH, s.r.o., Baťovka 502, 696 02 Ratíškovice,
- Brilon a.s., Královická 440/51, 250 01 Brandýs nad Labem - Stará Boleslav.

Uvedené šetření probíhalo mezi dny 26. září až 13. října 2016 tak, že pracovník Odboru teplotrenství [REDACTED] zkontaktoval obchodní zástupce nebo servisní techniky výše uvedených dodavatelů a výrobců kotlů. Ptal se jich na průměrnou dobu životnosti jimi nabízených kotlů, které mají stejné nebo podobné parametry jako kotle uvedené v tabulce č. 1. Na základě jejich odpovědí (emailem nebo telefonicky) sestavil níže tabulku č. 2 s průměrnou životností kotlů při optimálních podmínkách provozu. Dále z této komunikace vyplynulo, že uvedená doba obvyklé použitelnosti (životnosti) těchto kotlů je pouze orientační, výrobci jí nikde oficiálně neuvádí a vždy záleží na individuálních

konfiguracích kotlů a skutečných podmínkách provozu (prostředí, voda, regulace, palivo, apod.).

Tabulka č. 2 - průměrná životnost kotlů

Výrobce/Dodavatel	Typ kotle	Model	Výkon (kW)	Životnost (let)	Odpověď
První brněnská strojírna	Horkovodní plynový	Zakázkový	3 500 – 100 000	20 – 24	Email
TH	Teplovodní plynový	Primatik	1500 – 8 000	15 +	Tel.
Bosch Termotechnika	Teplovodní plynový	UT-L	650 – 19 200	20 – 25	Tel.
ECO-SERVICE	Teplovodní plynový	Duomax PN	140 – 2 600	15	Tel.
Wolf	Kondenzační plynový	MGK-2	130 – 630	12	Tel.
Buderus	Kondenzační plynový	Logamax plus GB162	15 – 100	20	Tel.
Viessmann	Kondenzační plynový	WB2B	60	15	Tel.
Vaillant Group	Kondenzační plynový	VKK	50	15	Email
Brilon	Kondenzační plynový	THRS 10-50C	10 – 49	20	Email
Viadrus	Kondenzační plynový	Claudius K2	4 – 48	10 – 15	Tel.
Protherm	Kondenzační plynový	Panther Condens	4 – 48	15	Tel.
Thermona	Elektrokotel	THERM EL 15	15 – 20	15	Tel.
Dakon	Elektrokotel	PTE-S 16M	16	15	Email

VI. Napadené rozhodnutí, rozklad účastníka řízení

Úřad vzhledem k výše uvedeným zjištěním vydal dne 14. listopadu 2016 rozhodnutí, č. j. 08055-43/2015-ERU (dále též „napadené rozhodnutí č. 2“), kterým byl účastník řízení ve výroku I. uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se měl dopustit tím, že v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2011 v cenové lokalitě „Mohelnice“ uplatnil a následně též vyúčtoval náklady, které nelze uznat jako ekonomicky oprávněné, neboť sjednal a požadoval cenu, jejíž výše není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 zákona o cenách, a to v rozporu s body (1.1) a (1.2) cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 7/2008 ze dne 2. září 2008, k cenám tepelné energie, se zapracovanými změnami provedenými cenovým rozhodnutím č. 12/2008 a č. 3/2009, v položce „Odpisy“, kde zahrnul neoprávněné odpisy ve výši 571 316 Kč bez DPH, a to z důvodu odpisování v napadeném rozhodnutí specifikovaného majetku po dobu neodpovídající jeho době použitelnosti.

Výrokem II. napadeného rozhodnutí č. 2 byla účastníkovi řízení za výše uvedený správní delikt uložena pokuta ve výši 200 000 Kč. Výrokem III. napadeného rozhodnutí č. 2 byla účastníkovi řízení uložena povinnost úhrady nákladů řízení. Napadené rozhodnutí č. 2 bylo účastníkovi řízení doručeno dne 14. listopadu 2016.

Dne 29. listopadu 2016, tedy v zákonné lhůtě, účastník řízení podal blanketní rozklad proti všem výrokům napadeného rozhodnutí č. 2, ve kterém účastník řízení navrhl zrušení napadeného rozhodnutí č. 2 a zastavení správního řízení. Na základě usnesení Úřadu ze dne 1. prosince 2016, č. j. 08055-46/2015-ERU, kterým byla účastníkovi řízení stanovena lhůta k odstranění vad podání – blanketního rozkladu, obdržel Úřad dne 7. prosince 2016 doplnění rozkladu účastníka řízení, ve kterém účastník řízení uvedl důvody podaného rozkladu. Účastník řízení namítal zejména způsob, jakým Úřad dospěl k závěrům ohledně obvyklé doby použitelnosti posuzovaného majetku, dále namítal nepřistoupení k důkazu znaleckým posudkem, když úřední osoby nemají odborných znalostí k posouzení obvyklé doby použitelnosti posuzovaného majetku, také namítal, že interní sdělení, která byla vložena do správního spisu listinou ze dne 27. října 2016, č. j. 08055-41/2015-ERU, nejsou důkazem přípustným správním řádem, když nadto Mgr. Boháček (zaměstnanec odboru teplotnictví, sekce regulace) nebyl oprávněnou úřední osobou, přičemž účastník řízení dále namítal, že z podkladů ve spise není zřejmé, zda bylo srovnáváno srovnatelné, a dle účastníka řízení z podkladů ve spise nevyplývá, že by byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Správní orgán, který napadené rozhodnutí č. 2 vydal, po opětovném přezkoumání námitek účastníka řízení uvedených v rozkladu proti napadenému rozhodnutí č. 2 dospěl k závěru, že rozklad je důvodný, a to na základě dále uváděných skutečností.

VII. Zrušení napadeného rozhodnutí, zastavení správního řízení

Správní orgán v rámci nového projednání věci, vázán právním názorem a skutečnostmi uváděnými v rozhodnutí o rozkladu, dospěl po vydání napadeného rozhodnutí č. 2 (také s ohledem na rozklad účastníka řízení proti napadenému rozhodnutí č. 2) k závěru, že z podkladů, jež jsou obsaženy ve správním spise sp. zn. KO-08055/2015-ERU, nelze jednoznačně (bez pochybností) dojít k závěru, že účastník řízení odpisoval posuzovaný majetek po dobu neodpovídající jeho obvyklé době použitelnosti (životnosti), jak také účastník řízení ve svém rozkladu namítal. Resp. ve správním řízení nebyla dostatečně určité zjištěna obvyklá doba použitelnosti posuzovaného majetku. V tomto konkrétním posuzovaném správním řízení tedy nebyl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Dle ust. § 87 správního řádu může správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, napadené rozhodnutí zrušit nebo změnit, pokud tím plně vyhoví odvolání a jestliže tím nemůže být způsobena újma žádnému z účastníků, ledaže s tím všichni účastníci, kterých se to týká, vyslovili souhlas. Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání.

Na základě výše uvedeného správní orgán, který napadené rozhodnutí č. 2 vydal, shledal podmínky pro postup podle ust. § 87 správního řádu, a proto výrokem I. tohoto rozhodnutí plně vyhověl rozkladu účastníka řízení a sám napadené rozhodnutí č. 2 zrušil. Správní orgán má současně za to, že tímto rozhodnutím nemůže být způsobena újma žádnému z účastníků.

Jelikož nebylo účastníkovi řízení ve správním řízení prokázáno spáchání skutku, o němž se správní řízení vede, rozhodl správní orgán prvního stupně výrokem II. tohoto rozhodnutí současně v souladu se zásadou *in dubio pro reo* o zastavení správního řízení vedeného pod sp. zn. KO-08055/2015-ERU s účastníkem řízení, a to podle ust. § 66 odst. 2 správního řádu ve spojení s ust. 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., přestupkový zákon, ve znění pozdějších předpisů.

Vzhledem k výše uvedenému se správní orgán již dalšími námitkami účastníka řízení vznesenými ve správním řízení dále nezabýval.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

JUDr. Zuzana Šmídová, v.r.
ředitelka odboru správních řízení